

jo slet ikke, om der ikke i Befolkningen er et saadant Ønske til Stede og en saadan Trang til Lovgivning ad denne Vej, at den har Befolkningens Sympati. Vi hørte jo det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) sige, at han vil stemme imod denne Dagsorden, fordi han ikke troede, at det kunde nytte at vente paa at faa noget bedre frem. Det ærede Medlem var dog heller ikke fornøjet med, hvad der foreligger, fordi det kun er ganske enkelte Klasser af Arbejderne, der komme ind under denne Lovgivning. Men naar altsaa baade Venner og Modstandere af denne Sag ikke ere tilfredse med Lovforslaget, hvorfor saa dog ikke arbejde paa at faa noget bedre frem, som man maaske kunde have Haab om vilde vinde Tilslutning, især naar det kom til at omfatte Arbejderklassen i sin Helhed og ikke som nu enkelte Klasser?

Det ærede kongevalgte Medlem udtalte, at Forslaget var forberedt i saa og saa lang Tid, og at der har foreligget Betænkninger af forskellig Art. Ja, det har det ærede Medlem Ret i; men naar det ærede Medlem henviser til, at Arbejderkommissionens Betænkning gav grundigere Oplysninger om Sagen, saa ved det ærede Medlem godt, at der var helt andre Forslag fremme, ikke Forslag om saadan stykkevis at tage enkelte Industrier og Haandværk og saa udelukke andre, men netop Forslag i den anden Retning (Afbrydelse af *Goos*). Ja, det ærede Medlem var netop den Gang Talsmand for at tage dem alle med. — Den ærede Minister siger, at Industrien og Haandværket lide intet Skaar ved Lovforslaget, og at dette er fuldstændig retfærdigt og paatrængende nødvendigt. Jeg tillader mig at sige til den højtærede Minister, at han skylder Beviset for, at det er paatrængende nødvendigt. Naar den ærede Minister siger, at de Oplysninger, vi ad privat Vej have indhentet fra Udlandet, ikke ere fyldestgørende, saa har den højtærede Minister Ret deri. Vi have jo ikke haft anden Adgang til at faa Materiale end fra Udlandet, hvor man ikke har villet lovgive uden at have statistisk Materiale, men her lovgiver man alligevel og siger, at det er paatrængende nødvendigt, medens den højtærede Minister dog lige saa lidt som jeg ved, om det er paatrængende nødvendigt. Jeg maa her erindre om, at de Fag, som ere særlig farlige, have allerede nu deres Arbejdere forsikrede, og de have dem forsikrede paa en langt mere betryggende Maade end her tilsigtes, idet de ere assurerede baade i og uden for Arbejdstiden, hvad de jo ikke

blive ifølge dette Lovforslag. — Den højtærede Minister sluttede med, at vi ikke kunde gaa anden Vej, og derfor skulle vi gaa ad denne. Det sagde det ærede kongevalgte Medlem ogsaa, og jeg kan sige den ærede sidste Taler ligeledes. Der er altsaa en glædelig Enstemmighed om, at der ingen anden Vej er at gaa, og jeg siger, at det er ogsaa den letteste Maade, for paa den ene Side berøres Statskassen ikke derved, og paa den anden Side kommer Landbruget ikke til at svare noget dertil, men det bliver kun de enkelte Arbejdsgivere i Industrien og Haandværket, der skulle bære denne Udgift, som man mener, det er deres Pligt at bære, men for hvis paatrængende Nødvendighed man ikke har noget Bevis. Nu er det jo, som jeg sagde før, lettest at komme over, hvor Gærdet er lavest, og det gaar da nu her akkurat som i 1857. Det ærede kongevalgte Medlem sagde, at vi jo kunne fortsætte videre ad denne Vej, der er ingen Skade sket derved; vi skulle, som den højtærede Minister udtalte, indsamle Erfaringer ad den Vej; — med andre Ord: vi skulle være Prøveklude. Det blev der ogsaa sagt i 1857, da Næringsloven var til Forhandling og 15,000 danske Haandværkere udtalte sig mod Lovforslaget: Jo, vi prøve, og hvis der saa viser sig enkelte Fejl, kunne vi altid søge at rette dem. Men 40 Aar ere gaaede, og ingen af disse Fejl ere rettede endnu. Nu udtaler Haandværket og Industrien sig imod, at der lovgives paa den Maade, som her er foreslaaet, men der bliver ogsaa her sagt: Prøv bare, vi begynde med Jer, og er noget galt, kunne vi altid faa det ændret; De maa finde Dem deri, der er ikke andet for at gøre! Man mener, det er paatrængende nødvendigt, og saa lovgiver man med fromme Ønsker om senere at afhjælpe det, som man maatte finde galt.

Ja, jeg skal sige yderligere til ærede Medlemmer, der mente og ogsaa udtalte her, at vi ikke ere varme Venner af Loven, og at det er derfor, at vi have stillet dette Forslag her, at det have de Herrer Lov til at mene, men de have i Grunden ikke Lov til at sige det, for vi have udtalt, at vi ere varme Venner af Loven; men vi ville have den under andre Former, saaledes at den kommer Samfundet i sin Helhed til gode og ikke enkelte Klasser. Det er altsaa en udvidet Forsikring i sin Helhed; og vi tilsigte derved at gøre noget godt for Nationen i sin Helhed, ikke for enkelte Klasser; hvorved der skabes yderligere Utilfredshed blandt dem, der ikke komme ind under